

[Halvdan Henriksen.]

kelt Del af Befolkningen, maa man ogsaa give de andre Befolkningslag, der er lige saa daarligt eller endnu daarligere stillede, tilsvarende Vilkaar.

Jeg skal i øvrigt om selve Lovforslagets Enkeltheder blot bemærke, at jeg ingenlunde er tilfreds med Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, der gaar ud paa, at resterende Dele af Tillæg samt Tillæg til Lønninger, der udgør 80 Kr. ugentlig eller derover, indbetales af vedkommende Arbejdsgiver til Arbejdsløshedsfonden og indgaar i de Midler, der staar til Raadighed for Arbejdsfordelingskasserne, jfr. Lov af 30. Maj 1940 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde. Denne Bestemmelse vil bidrage til Produktionsfordyrelse, uden at de Beløb, der er Tale om, direkte kommer de paagældende Lønarbejdere til gode. Derfor havde mit Parti meget gerne set en Ændring gennemført paa dette Omraade, men den højtærede Minister har under Forhandlingerne i det andet høje Ting vist sig uvillig hertil. Hvis det var muligt for den højtærede Minister at ændre Stilling til dette Spørgsmaal, vilde jeg imidlertid hilse det med stor Tilfredshed. Selve Spørgsmaalet har i øvrigt ogsaa været drøftet under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting, hvilket fremgaar af den Betænkning, der er afgivet af det af Folketinget nedsatte Udvalg, hvori det hedder, at man i Udvalget har ført Forhandlinger, „hvorunder der har været fremført nogen Betænkkelighed ved Forslagets Bestemmelser vedrørende Indbetalinger i Arbejdsløshedsfonden“. Over for disse Betænkkeligheder har den højtærede Minister imidlertid gjort gældende, at der for ham knyttede sig store Betænkkeligheder i Forholdet til Loven om Arbejdsfordeling til en Ordning, hvor der sker en indbyrdes Forskydning i Lønforholdene, alt efter som Lønningerne ligger under eller over 80 Kr. ugentlig, og disse Betænkkeligheder, som den højtærede Minister har gjort gældende, har altsaa medført, at man ikke i det andet høje Ting har stillet noget Forslag til Ændring af denne Bestemmelse.

Et andet Spørgsmaal vil jeg gerne rette til den højtærede Minister. Vilde det ikke være naturligt, at Fagforeningerne fritog deres Medlemmer for at betale Strejkebidrag og eventuelt fritog dem for en Del af det Kontingent, de indbetaler. Fagforeningerne er jo rige og kunde vel nok klare sig i en Tid som denne uden at faa Strejkebidrag og Kontingentindbetalinger. Det vilde lette svært paa den enkeltes Økonomi og vilde kun være rimeligt under de forhaanden-

værende Forhold, hvor Strejke og Lockout er forbudt. Saa vidt mig bekendt har Arbejdsgiverforeningen i hvert Fald foreløbig fritaget sine Medlemmer for at yde tilsvarende Bidrag, og jeg forstaar, at ogsaa dette Spørgsmaal har været debatteret under Forhandlingerne i Gaar og i Dag i det andet høje Ting, formentlig ogsaa i Folketingsudvalget.

Jeg haaber, at den højtærede Arbejdsminister vil være enig med mig i Rimeligheden af det, jeg her har fremført, og ventet med Interesse at høre, hvad den højtærede Minister har at sige det høje Ting herom og i det hele om de Spørgsmaal, jeg har rejst.

Axel Christensen: Naar vi i Dag staar i et af de Tilfælde, hvor Rigsdagen skal beskæftige sig med Lønspørgsmaal, kan man jo ikke gøre dette uden at se hen til den Stilling, som Rigsdagen tog til Ophævelsen af Pristalsreguleringen i Foraaret. Pristalsreguleringen medførte dengang en væsentlig Stigning, som de interesserede Parter imidlertid maatte se bort fra, og hvis der ikke siden den Tid var foregaaet store Prisstigninger paa meget vigtige Livsfornødenheder, var Spørgsmaalet næppe blevet aktuelt i Dag. Situationen er jo vanskelig; det er nævnt fra saa mange Sider under Behandlingen af dette Forslag. De største Vanskeligheder ligger i, at Erhvervenes Bærekraft stadig er blevet forringet ved mindre Omsætning og mindre Beskæftigelse. Vi er klar over, at en stor Lønstigning, som tager Sigte paa at skaffe fuld Dækning for Dyrtiden, er udelukket, fordi vi i det store og hele skal indstille os paa at dele de Kaar, som den formindskede Produktion efterhaanden giver Anvisning paa, og som antagelig vil vedvare, maaske skærpes, saa længe Krigen varer. Det er paa denne Baggrund, mit Parti tilsiger Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag. Den ene af de to Parter, som berøres af Lovforslaget, er Arbejderne selv, hvis Lønvilkaar og Levevilkaar i høj Grad er afhængige af deres Fortjeneste, og den anden Part er hele den forbrugende Befolkning, Arbejderne naturligvis iberegnet, som nu skal betale Varer og Arbejde efter det højere Prisniveau, som Forhøjelsen af Arbejdsudgifterne uvægerligt vil medføre. Vi nærer imidlertid inden for mit Parti Haab om, at man gennem denne Ordning ikke strammer Prisniveauet saa meget, at det faar uheldige Følger, og paa den anden Side imødekommer man et berettiget Krav om Lønstigning under de ændrede Vilkaar med Hensyn til Leveomkostninger. Det er, som sagt, de Forhold, vi i mit Parti